

ACTE CINQUÉ
ESCENA PRIMERA

*És de nit. UBÚ està dormint. Entra la MARE UBÚ, però no li veu.
La foscor és completa.*

PARE UBÚ. Atrapeu a la Mare UBÚ! Talleu-li les onelles!

MARE UBÚ. Oh, Déu meu! On estic? Perd el cap, oh Senyor! (Però gràcies al cel distingisc al Pare UBÚ als meus peus, com si fora un parrac). Fingim gentilesa. Dis-me el meu volgut i gruixut espòs, has dormit bé?

PARE UBÚ. Molt malament. Era dur de pelar eixe os. Combat de voraços contra tenaços. Però els voraços van devorar als tenaços...

MARE UBÚ. Però què farfalleja? Està encara més ximple que quan se'n va anar. A qui li parla?

PARE UBÚ. Sacs de merdra! On dimonis esteu? Oh, tinc por! Però algú ha parlat. I qui ha parlat? Espere que no haja sigut l'os. Merdra! On tinc els mistos?

MARE UBÚ. Aprofitem la situació i la foscor. Simulem una aparició sobrenatural.

PARE UBÚ. Per Sant Antoni, algú parla! Tabes de sàtir! Que em pengen si no és així!

MARE UBÚ. Sí, Pare UBÚ, algú parla! I la trompeta de l'arcàngel que farà alçar als morts d'entre la cendra i la pols per al judici final, no parlarà d'una altra manera!

PARE UBÚ. Oh, per descomptat que sí!

MARE UBÚ. No m'interrompes o calle, i, llavors, adeu a la teua panxa!

PARE UBÚ. Oh, la meua pobra panxa! Ja calle, ja calle. No diré ni una sola paraula més.

MARE UBÚ. Pare UBÚ, sou un gruixut individu.

PARE UBÚ. Molt gruixut, en efecte.

- MARE UBÚ. Calleu, en nom de Déu!
- PARE UBÚ. Eh! Els àngels no juren.
- MARE UBÚ. Merdra! Esteu casat, senyor UBÚ?
- PARE UBÚ. Com no! I amb la major de les harpies!
- MARE UBÚ. Voldreu dir que és una dona encantadora, imagine.
- PARE UBÚ. Un horror és el que és. Té ungles pertot arreu. No se sap per on agafar-la.
- MARE UBÚ. La vostra dona és deliciosa i adorable. No té ni un sol defecte.
- PARE UBÚ. Crec que us equivoqueu. No hi ha defecte que no tinga.
- MARE UBÚ. Silenci d'una vegada! La vostra esposa no us és infidel!
- PARE UBÚ. M'agradaria saber qui podria enamorar-se d'ella. És una tarasca
- MARE UBÚ. Tampoc beu!
- PARE UBÚ. Des que vaig guardar la clau del celler. Abans, a les set del matí ja estava com una cuba, i es perfumava amb aiguardent.
- MARE UBÚ. La vostra dona és un model, tenint en compte sobretot que el seu espòs és un monstre.
- PARE UBÚ. La meua dona és una múrria. I vós, com a botifarra, no li aneu a la saga. Caram, ja comença el dia...! Ah... Senyor! Si és la mare UBÚ!
- MARE UBÚ. Això no és veritat! Hauré d'excomunicar-vos!
- PARE UBÚ. Ah, carronya! (Li llança l'os.)
- MARE UBÚ. Oh, Déu meu, quin horror! Mor, m'ofegue, em mossega, em devora, em digereix!
- PARE UBÚ. Però si està mort, grotesca! Oh, però tal vegada encara no! Oh, Senyor, no, no està mort! Posem-nos fora de perill!
- MARE UBÚ. Redeu! On s'ha ficat?
- PARE UBÚ. Ah, Senyor! Una altra vegada la meua esposa! Nècia criatura! No hi haurà manera de deslliurar-se d'ella? Escolta, està mort eixe os?
- MARE UBÚ. Clar que sí, ruc.

PARE UBÚ. Eres una idiota, per la meua panxa! Acosta't ací, carronya. Posa't de genolls davant del teu amo. Ara patiràs l'últim suplici.

MARE UBÚ. Xé, senyor Ubú!

PARE UBÚ. Ni xé ni nassos! Torsió de nas, arrancada dels cabells, introducció del palitroque en les onelles, extracció del cervell pels talons, laceració del cul, sense oblidar l'obertura de la bufeta natatòria i, finalment, versió renovada de la decapitació de sant Joan Bautista Et sembla bé, imbècil?